

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У.25322/10
09.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, мр Зорана Рељића и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Тојбашевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца МО из НБ, ... , против решења Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управе за традицију, стандард и ветеране, Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Комисије Скупштине Фонда за социјално осигурање војних осигураника за ревизију и решавање у другом степену, ... број ... број ... од ... године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној 09.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења директора Фонда за социјално осигурање војних осигураника, ... број ... бр. ... од ... године, којим је тужиоцу признато право на пензију у месечном износу од ... динара, са вредношћу бода ... динара, почев од ... године, од када тече и исплата, што изражено у бодовима износи ... бодова, односно 81,0% од пензијског основа, при чему је тужилац дужан да у року од 8 дана пријави сваку промену насталу у личности или стварним околностима, као и остале чињенице које утичу на промену или престанак права на пензију, а да жалба и ревизија не одлажу извршење решења.

У тужби поднетој Управном суду 04.08.2010. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом предвиђених разлога. Истакао је да је до момента престанка службе, у статусу професионалног официра – контролора летења распоређеног на дужност ван састава Војске и Министарства одбране, био

постављен на дужност у Агенцији за контролу летења, те да је примао плату по прописима за запослене (цивилно лице) у Агенцији, који износ је био знатно већи од плате која је била одређена војним прописима, као и да су за тако утврђена увећана примања тужиоца редовно уплаћивани доприноси за пензијско и здравствено осигурање туженом органу. Навео је да је у моменту престанка његове службе на снази било правноснажно решење МО којим је утврђен контролорски додатак тужиоцу, уз обавезу уплате доприноса по том основу у фонд туженог органа, па неодређеност предметног додатка у војним прописима није правна препрека за признавање права и урачунавање у пензијски основ. Напоменуо је да је тужени орган пензијски основ тужиоца утврдио према елементима на основу којих је тужиоцу исплаћена плата до ... године и приказао је као плату у последњем месецу службе (децембар ...), а и у таквом приказу чињеничног стања намерно је изоставио да рачуна посебан додатак од 60% и посебну накнаду од 8% од основне плате, за коју не спори да је тужилац примао у складу са законом и решењима надлежних органа, јер нису прецизно дефинисана војним прописима. Сматра да од ... године, те све до момента престанка службе његова зарада није била одређена по елементима плате само према војним, већ према цивилним прописима, зато је у складу са законом и актима надлежних органа пензијски основ морао да се дефинише и за наведени период примене одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Предложио је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, тако да реши управну ствар и донесе пресуду, која у свему замењује поништени акт, са елементима ближе назначеним у тужби.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао при разлозима из оспореног решења и предложио да Суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај правни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 244. став 2. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94 и 74/99), прописано је да пензијски основ чини плата која припада професионалном војнику, по члану 71. овог Закона, у последњем месецу пре престанка својства професионалног војника према елементима плате коју професионални војник има у часу престанка професионалне војне службе. Одредбама члана 71. истог Закона, прописано је од чега се састоји плата професионалног војника, па је тако у ставу 4. наведеног члана Закона прописано да се, за лица из става 2. и 3. овог члана, која обављају специфичну војну службу (летача, падобранца, подморничара на бродовима

ратне морнарице, у гардијској бригади, уништавања неексплодираних убојних средстава, рониоца и поморског и речног диверзанта), плата састоји и од посебног дела (посебан део плате). Одредбом члана 9. став 1. тачка 5) наведене Уредбе о изменама и допунама Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војих осигураника ("Службени гласник СЦГ", бр. 35/04), прописано је да се професионалном војнику накнада из тачке 4. овог члана увећава за 8% од основне плате, ако је на дужности прописаним под тачкама а), б), в), г), д), ђ) и е).

Полазећи од наведених одредаба Закона о војсци Југославије и Уредбе о изменама и допунама Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војих осигураника, Управни суд је оценио да је правилно нашао тужени орган да је правилно првостепени орган поступио и тужиоцу утврдио пензију са припадајућим коефицијентима и бодовима, као професионалном војнику, а није тужиоцу урачунао у стаж тзв. контролорски додатак, јер исти није предвиђен у систему података који чини посебан део плате и који се урачунава у пензијски основ професионалног припадника војске. По оцени Суда, правилан је закључак туженог органа да контролорски додатак који је тужилац остаривао не представља посебан део плате у смислу наведених законских одредаба који би као такав чинио саставни део пензијског основа за утврђивање и обрачун висине пензије. Суд је, наиме, имао у виду да је тужилац није примио ни један од додатака прописаних чланом 71. став 4. Закона о Војсци Југославије, као и да није обављао командне и руководеће дужности, прописане одредбом члана 9. став 1. тачка 5) Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у војсци Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ", бр. 35/04), што се види и из извештаја о предаји дужности, у коме стоји да је тужилац предао дужност "шефа смене у смени контроле летења Агенције за контролу летења СЦГ" и потврде Агенције за контролу летења СЦГ од ... године, те стога није било основа да се тужиоцу у пензијски основ урачуна елеменат посебног дела плате, односно део војног додатка за вршење команде руководеће дужности.

Суд је ценио наводе изнете у тужби и нашао да су исти неосновани те да као такви не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Полазећи од изнетог, а имајући у виду одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, а имајући у виду притом да је предмет спора такве природе да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о

управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 09.06.2011. године, 12 У.25322/10

Записничар

Небојша Ћојбашић,с.р.

Председник већа-судија

Томислав Медвед,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО-2011